

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

B. V. statuendo illud deinceps assidue cum ipsa non tam
 rois, quam opere pronuntiare: *Ecce manserunt Domini,*
et mihi secundum Verbum tuum.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio uti debeas ad infir-
 miam aliquem in obedientia profectum faciendum, nimirum
 vocem Superioris in ijs, quæ peccatum non involvunt,
 prout ut vocem ipsius DEI excipias, maximè cum ita mo-
 verit Servator tuus. Lucæ 10. dicens: *Qui vos audit, me*
audit.

Confidera II. Quàm efficax & suave sit hoc medium; si
 enim Filij hujus sæculi tam libenter audiunt voces poten-
 tium, sapientum, & amantum, an non & tu cum gaudio exce-
 ptus esses vocem Superiorum tuorum, si crederes, eam esse
 vocem ipsius DEI potentissimi, sapientissimi, & summè ama-
 tum: an non exclamares cum Apostolis Joan. 6. *Domine, ad-*
nam vivimus, Verba Vita aterna habes? aut cum Sponfa
 Cantic. 2. *Sonet Sox tua in auribus meis; Sox enim tua dul-*
ces facies tua decora?

Confidera III. Quomodo tu hoc medium hætenus adhi-
 beris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad
 Dominum cum congruis affectibus, maximè illo, què S. David
 Ps. 18. expressit, dum dixit: *Paratum cor meum DEVS, pa-*
ratum cor meum.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 13. & illa præcipuè verba be-
 nigne ponderentur: quid magnum, si tu, qui pulvis es & nihil,
 propter DEVM te homini subdis, quando ego Omnipotens
 & altissimus, qui cuncta creavi ex nihilo, me homini propter
 DEVM humiliter subjeci?

Pro Quinta Die.

MEDITATIO I.

DE ORATIONE.

Scopus.

Orationis desiderium studiùmque augendum.

Dd 3

Tesse-

Tessera:

Rectè novit vivere, qui rectè novit orare. S. Augustinus
hom. 40.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Amico, quam sic S. Lucas describit: *Quis Vestrùm habebit amicum, & ibit ad eum mediâ nocte, & dicit illi: Amice commoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de Via ad me, & non habeo quod ponam ante illum, & ille deintus respondens dicit: Noli mihi molestus esse, jam ostium clausum est, & mei mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dicit illi: Et si ille perseveraverit pulsans: Dico vobis, etsi non illi surgens, eo quod amicus ejus sit, propter improbitatem tamen ejus surget, & dabit illi, quotquot habet necesse.* Confidera, inquam, Scopum in hac Parabola intendi, scilicet, ut indicaret, quomodo oratio nostra conficienda debeat, ut à DEO, quicquid petierit, impetret.

Confidera II. Quænam sint illæ proprietates, quæ orationem fructuosa habere debet. Nimirum I. Ut sit amicus, quænam, ut Joan. c. 9. dicitur, *Peccatores DEVS non exaudit, sed si quis DEI cultor est, & voluntatem ejus facit, exaudit.* 2. Ut speret firmiter, se impetraturum, quemadmodum amicus iste toties pulsans fecit; ita testatur S. Jacobus c. 1. dicens: *Si quis Vestrùm indiget, sed non postulet à DEO, qui dat omnibus affluenter, & non recusat, & dabitur ei. Postulet autem in fide nihil habere timoratum.* 3. Ut humiliet se, pulsétque, id est, humilitatem tantum & gestu corporis, quàm in ipsa verborum & petitionum oratione præferat, indigentiam suam simul & indigentiam coram DEO profitendo; talis enim oratio penetrat, & donec propinquet, non consolabitur, & non discedet, nec altissimus aspiciat, quemadmodum Ecclesiasticus testatur. 4. Ut perseveret in oratione, sicut amicus iste pulsus; nam, ut S. Aug. super Pl. 65. ait, *DEVS, quod non sursum est, etsi differt, non aufert; non levitate utitur, non promittit; non facile de sententia movetur; quod promissum est, fallere non potest, habet, unde faciat.* In hoc Bernardus ait, *postquam oratio egressa est ab ore nostrum*

scribit eam in libro suo, & unum ex duobus indubitanter
 sperare possumus, quoniam aut dabit, quod petimus, aut
 quod novit utilius.

Confidera III. Quomodo tu haec has condiciones ob-
 servaveris, & deinceps observare velis. Colloquium ad SS.
 Patrones.

Punctum II.

Confidera I. Quæ potissimum impedimenta te à tam sa-
 larari studio haec hactenus impediverint; an non exigua nimis de-
 oratione, ejusque fructibus æstimatio concepta sit? an non
 exigua cura, & præparatio ad eandem ritè peragendam præ-
 missa sit? an non inanes sollicitudines curæque velut impor-
 tantæ muscæ orationis tuæ suavitatem perdididerint? an non
 inordinatus quidam affectus erga res creatas à tam suavi ac
 salutarum cum DEO colloquio abstraxerit?

Confidera II. Quomodo hæc impedimenta removere pos-
 sis, nimirum si certò tibi persuadeas, quod B. Aloysius dixit,
 Religionum & Ecclesiæ tam miseræ facies ex una neglecta
 oratione provenire; illam esse compendiosam viam ad per-
 fectionem, sine illa neminem se perfectè vincere posse. Imò
 S. Ignatius tanti faciebat orationem, ut P. Natali suadenti
 longioris temporis pro oratione præscriptionem diceret,
 sufficere etiam unicum quadrantem quotidianæ orationis ad
 vitam perfectè instituendam, ut Lancizius opusc. 2. n. 182.
 testatur; an non enim hac veritate bene perspecta omnem
 diligentiam in oratione adhibebis? an non curis tuis & affe-
 ctibus cum S. Bernardo aut Christo dices; *Manete hic, donec
 vadam illuc, & orem?* an non cum P. Suarezio fateberis,
 malle te omnem scientiam, aliâque dona naturalia perdere,
 quam unam orationis horam negligere?

Confidera III. Quomodo deinceps hæc media adhibere
 velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ potissimum industriæ conducant ad o-
 rationem fructuosè peragendam; præ omnibus efficacem fore
 puro, si frequenter ponderes amabilitatem, & dignitatem
 Dei, sicque in illius amore semper crescere studeas; si enim in
 hoc mundo homines, quantò vehementius se amant, tantò
 arden-

ardentius desiderant simul colloqui, omnēque tempus in tali colloquio consumptum breve & jucundum esse faciunt, quanto magis animæ DEVM amanti jucundum erit, quam frequentissimè cum ipso conversari, & perinde ut Sponsa cum Sponso colloquens facere solet, omnes cogitationes & affectus importunè se tali colloquio ingerentes fortiter reijciat.

Considera II. Quàm efficax sit remedium istud, uti videtur ipso Dæmonis conatu, quo orationem impedire studet, intelligere potes; nimirum ut Patres Spirituales, cum advenisset aliquem inordinato amore cuiusdam mulieri adhaerere, vident, ut omne cum ea colloquium atque consortium fugant, ne per talem familiaritatem inajus augmentum capiat anima & Dæmon, ne per familiaritatem cum DEO semper illius amore proficiat homo, omni conatu ab orationis frequentia & fervore abstrahere eum nititur.

Considera III. Quomodo tu proinde hunc Dæmonem natum eludere, & quàm frequentissimè deinceps, diligentissimèque orationi vacare velis, Colloquium ad Christum illud assidue cum Apostolis rogando; *Domine, doce nos orare*. Vide Spinolam p. 2. Med. 150. pu. 1. fol. 384.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 18. & illa præcipuè verba cum rubore perpendantur: Per diem laborabant (SS. Patres) & noctibus orationi divinæ vacabant, quamquam laborando ab oratione mentali minimè cessarent. Omnis enim ad vacandum DEO brevis videbatur, & præ magna divinæ contemplationis, etiã oblivioni tradebatur necessitas corporalis.

Pro quinta Die,

MEDITATIO II.

DE HUMILITATE.

Scopus.

Amoris erga dictam virtutem augmentum

Punctum I.

Considera I. Parabolam de Pharisæo & Publicano, quæ in hæc verba S. Lucas c. 18. describit: *Duo homines*